

הבורסה

מנה טובה באייזנברג

דונם פה ודונם שם

לפני חמש שנים התחילו לעשות סדר במסירכוש. העלו את כל חייבי המס על רכוש על מחשב. המחשב, כידוע, טועה לפעמים, משום שהמפעיל שלו הטעה אותו. וזה מה שקרה.

לגברת אחת היה מיגרש צנוע בן דונם אחד, באחת הקריות שליד חיפה. כשהעלו את המיגרש על המחשב, הוא טעה, ורשם 100 דונם במקום 1.00 דונם. מכיוון שהמס על מיגרש הוא 2.5% מערכו, קיבלה בעלת המיגרש הודעה על תשלום מסירכוש בסכום שהוא בדיוק פי שניים וחצי מערכו. חשבה בעלת המיגרש שטעות, אם נעשתה, אפשר גם לתקן.

בקיצור, החלה שולחת עשרות מיכתבים למסירכוש, דבר לא עזר. כל שנה קיבלה הודעה על תשלום מס על-פי 100 דונם וכמובן, קנסות, ריבית, הצמדה, וכל היתר. למר צבי ויינגרטן, הממונה על מסירכוש בחיפה, העניין לא הפריע. גם המחשב ישן בשקט. לפני שנה החליטה בעלת המיגרש לשלוח את בנה לוועדת-עזר. הלך והגיש עירעור. שאלו אותו: על מה את מערער? אמר להם: על הטעות בגודל המיגרש. אמרו לו: כאן זה לא המקום, כאן אפשר לערער רק על שווי המיגרש, על ההערכה.

כמד ואת משתהו קרה. הלך איתו אחד מחברי הוועדה והסביר לו "לקרן שחזה", "טעות טכנית" וצריך לחיוב את המיגרש רק כהתאם לרשום בטאבו. ואומנם, החובות בוטלו ומה שנשאר לשלם שולם. בשבוע שעבר היה המועד האחרון לתשלום עבור מסירכוש ל-1 שנה זו. בהודעה לתשלום שקיבלה בעלת המיגרש נאמר, שהיא חייבת כרבע מיליון לירות למס רכוש - החוב אומנם בוטל, הפרשי החייב מדה והקנסות לא בוטלו.

המשכורת: מיליון לירות בחודש

השבוע סיפור על מנהלה-חשבונות שמשר כורתו היא מיליון לירות לחודש, פלוס רכב, פלוס הוצאות, ביטוח-מנהלים, וסתם ביטוחי לאומי, ועוד כל מיני תשלומים סוציאליים ואחרים, שהם מנת-חלקו של כל שכיר המקבל משכורת מדי חודש. אתם בוודאי חושבים שהעסק בו מועסק מנהלה-חשבונות היקר הוא גדול, רווחי ומעסיק מאות או אלפי עובדים, שצריך להסדיר את חשבונותיהם. לא.

מנהלה-חשבונות הנ"ל הוא יוצא-קיבוץ, המנהל את החשבונות של מושב בשם כפר י. בכפר יש כ-80 חברים, שכל אחד מהם משלם לקופת הוועד, מדי חודש 70 אלף לירות וזה כדי לפרנס 10 עובדי ציבור של הכפר. מי שאין לו שלם, מחייבים את חשבונו, וזה תופח מדי חודש, כולל הצמדה וריבית.

למה צריך הכפר מנהלה-חשבונות? נות יקר כזה? לא מובן. מה ש בטוח הוא, שיחד עם התנאים הנילוזים הוא עולה דכפר כיש מיליון לירות בחודש, בערך הכנסתם נטו של 4 או 8 מושבניקים.

המעניין הוא, שהראשונים ש עשויים להיפגע הן דווקא מפיקות נפט שאינן חברות, "אופ"ק" כמו בריטניה המפיקה נפט מהים ה צפוני, שמחיר הפקת כחית-נפט בו הוא כ-4 דולר: אם יירד המחיר, לא יהיה כדאי להפיק נפט מהים. עומת זאת, מחיר הפקת נפט של ה נפט הפוערי הוא 2 דולר לחבת כדבר, והם יכולים להרשות לעצמם, יחד עם רזרבות הדולרים ה ענקיות, לשבת בשקט.

מירנארדר אייזנברג
 כדאי לקנות

דיוק של 90 אחוז

בשבוע שעבר פגשתי באקראי את גדול יועצי-ההשקעות בארץ. השם רוני רומנו, אולי לא אומר לכם דבר, אולי גם לא לאותם מאות שקוראים את מדורו בשבועון מסויים, שנפוץ היום מאוד בצה"ל, וזה לא "במחנה", שם הוא אומר: "אני היחיד בארץ שמייצע גם מה לקנות ולא רק מתאר מה עתה בשבוע שעבר. הדיוק שלי הוא 90 אחוז". כן, זה מה שהוא אומר. אם זה כך, אני מוסמך להציע לו מישרה אצל ברוקר פרטי, שתנאי העבודה אצלו הם כאלה, שתוך חודש יוכל רומנו להיות מיליונר מן השורה, או לחילופין בעל מדרג באותו שבועון. אני מציע לסקרנים ליהנות לפחות פעם אחת מעצותיו של הגאון התורן ולקנות בשבוע הבא את ה שבועון שבו הוא כותב.

ליועצים. הסיסמה "לאט אבל יותר בטוח" טובה לשוק של היום.

אם תעשו "מכה" טובה באחת ההזמקות החדשות שבנק הפנסות וחברת אייזנברג הם החתמים שלה, נא לרשום זאת לזכותי. אני תמיד בעד שאז אייזנברג ועוזרו הנאמן, מיודענו מיקו אלביץ, אבן, צריך לעשות השבון תחילה, כמה יעלה האוברדראפט במשך 4 ימים שהכסף יהיה מוקפא.

העסק המוזר

של אודי רקנטי

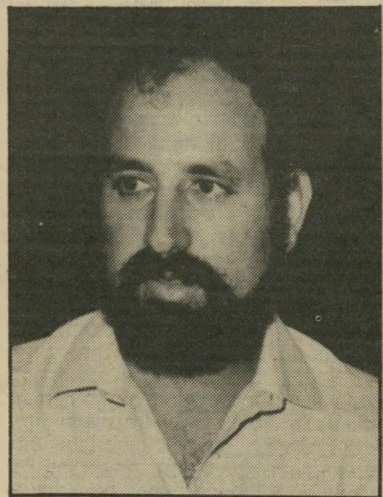
העיסקה המדוברת ביותר בבורסה בשבוע שעבר היתה, כמובן, מכירת מניות אלסקה לאילנות. מנהל הקרנות של בנק דיסקונט מכר אותן לחברת ההשקעות של דיסקונט. למה המוכרים מכרו, ברור לכל. איש לא יעורר עליך שזו היתה עיסקה מצויינת למוכרים, וזאת מהטעם הפשוט, שהם מכרו כסורה במחיר מלא כאשר שוויה לא עלה על מחצית מחילה, וגם זה הרבה. נו, עכשיו שואלים אם כך, מדוע קנה אודי רקנטי, מנכ"ל הקרנות של דיסקונט, "פגר" במחיר של סוס מירוצים? למה?

תאמינו לי, הלכתי לחפש את התשובה. מאזה שקני לא יכולתי לקבץ. מאזה שמכרו, קיבלתי הפי דים שחלק לא הבינותי, חלק לא מתקבלים על הדעת וחלק אחר דווקא מתקבל על הדעת, אבל מה, לא מספיק. אז לצורך העניין אומר רק, שמטעמי מס, כדאי היה לרכוש את המניות, אך לא במחיר שהן נמכרו וגם לא היה צורך בכמות שנמכרה. זה יקח לי עוד קצת זמן עד שאגלה את הסיבות הפודות לרכישה המעניינת. כן, מעניינת מאוד.

בשבוע שעבר לקחתי חופשה מהבורסה. חיכיתי שתחזור למצב נורמלי, והנה בשבוע שעבר זה קרה: הבורסה חזרה לעצמה, עם המילחמה בלבנון ולמרות המילחמה, התרגלנו.

המאפיין החשוב ביותר לכך, שהבורסה חזרה לימים הטובים, הם המחזוריים. עד לפני שבוע היו מחזורי העיסקות היומיות בבורסה סביב 200 מיליון שקל - מניח וניירות-ערך המילים. כבר בסוף השבוע שעבר החלו המחזוריים גדלים, וביום ה ראשון השבוע עברו את מחסום ה-400 שקל.

עוד סיבה טובה לחגוג: אחרי שבועיים של שתיקה איטית בשערי המניות, החלו

מנכ"ל רקנטי
 למה הוא קנה

השערים עולים בקצב איטי, אבל בטוח. הכי בטוחות היו דווקא המניות הכבדות, שכל יועצי-ההשקעות יאמרו לכם לרכוש אותן כהשקעה לטווח ארוך. אני מצטרף הפעם

טיסנים להונג-קונג

צריכים. אגב, מהסנדוויצ'ים האלה עושים גם מיטחי הצנחה, משטחי העמסה ועוד כל מיני דברים יפים וקלים.

מהבלזה מייצרים גם טיסני-צעצוע, טיסני תחביב, טיסנים לשימוש צבאי, כמו מטרת מעופפות לירי נגד מטוסים ולאחרונה גם מול"טים, מטוס זעיר ללא טייס לאימון. את כל אלה מייצרים בארץ.

ומה שקוד יותר מפתיע, ישראל הפכה לאחד מייצרני הטיסנים הי גדולים בעולם. אריה דונדה, הי מושגע לדבר, הפך תחביב לעסק חובק עולם. הוא בדק ומצא שתחביב הטיסנים גיקנז בשנה שעברה בעולם כולו 250 מיליון דולר. בי שבוע שעבר הוא שחזר גרמניה 1000 טיסנים במחיר של 400 דר האחד.

הוא שולה טיסנים מגדלים שונים ומחיי רים שונים לכל העולם: לארצות-הברית, לגרמניה, לצרפת, לאנגליה, להונג-קונג ולארצות אחרות. יש לנו יתרון, אומר מייסד המפעל ומנהלו, "ידע, תיחכום ביי צור, שכר-עבודה נמוך יותר במוצר שהוא עתיר-עבודה".

בשנה שעברה הוא ייצא ב-250 אלף דולר, השנה הוא ייצא ב-750 אלף דולר. הנה עוד סיפור של משוגע לדבר שהצלחתי

אני בטוח ששמעתם כבר על עץ בלוה. העץ הקל שממנו עושים בודי-כלל טיסנים. עושים ממנו עוד כמה דברים יפים וטובים. אך לפני זה נאמר את התכונות של העץ. תחילה, כדי שנבין כמה הוא קל, הרי שמטר מעוקב של העץ שוקל 100 קילוגרם. מטר מעוקב של עץ רגיל שוקל 700 ק"ג, מטר מעוקב של אלומיניום שוקל 2800 ק"ג, ומטר מעוקב של ברזל 7800 ק"ג.

העץ גדל בעיקר ביערות אקוודור. הוא דומה לאקליפטוס, וכאשר הוא משיל את הענפים הוא דומה לתומר. הוא גדל בסביבה לחה - לפחות 10,000 מילימטר מישקעים בשנה. הוא גדל בכל שנה 3-4 מטרים. כשהוא מגיע לגובה של 8-10 מטרים, כורתים אותו ומטילים אותו לנהר, שבו הוא שט עד למינסרות, שם מייבשים אותו בתנורים ומנסרים אותו לצורכי הלקוחות.

הקדמה ארוכה ואפילו מעניינת. מי שיעשה עבודת גמר על עצים קלים, רשאי לציין את המקור - שבועון זה.

כל הסיפור בא להסביר, שלעץ זה יש שימוש נרחב במטוסים. למשל, הרצפות של המטוס, המחיצות וכל הריהוט במטוס, עגלות המזון, המיטבחים, במתייהשימושי ועוד, עשויים מעץ בלוה מצופה באלומיניום - סנדוויץ. הפטנט הזה יוצר רהיטים קלים וחזקים, וזה בדיוק מה שהמטוסים

נפט: המחירים ירדו

ביום השישי שעבר התכנסו בווינה חברי אירגון אופ"ק, אירגון המדינות המפיקות נפט. לקבוע את מיכסות התפוקה של כל אחת מהחברות. הכנס התפורר ללא החלטות. עד כמה שהדבר ייראה מוזר, זה טוב לצרכניות הנפט.

המחיר של אופ"ק עד היום היה 34 דולר לחבית של נפט. כדי לשמור על המחיר, נקבעו לכל המפיקות מיכסות ייצור, ובסך הכל 17.5 מיליון חביות ביום. בין החברות היו כאלה שנוקדו בדחיפות לכסף מזומן, והדרך הטובה ביותר להשיג אותו היא להפיק ולמכור יותר נפט. מדינות - לוב, אירן וונצואלה - הפיקו יותר משר נקבע להן, וביקשו לאשר להן את המיכסות על הפקת-היתר שלהן. לזה לא הסכימו יתר החברות באירגון, ועל זה התפוצץ הכנס בווינה.

מה יקרה עכשיו? קרוב לוודאי שתיגבר התחרות ומחירי הנפט יתחילו לרדת. הצריכה הכלל-עולמית של נפט אינה עולה, ובמצב דברים זה יש למחירי הנפט רק דרך אחת - לרדת מטה.